

Arrest

nr. 116 954 van 16 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 14 januari 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen om *“het verzoekschrift tot nietigverklaring en schorsing ingediend op 4 oktober 2013 in uiterste dringendheid te behandelen”*.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2014 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 januari 2013 om 14 uur .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C.DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Z.CHIHAOUI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE loco advocaat E.MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 maart 2010 diende verzoeker een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

1.2. Op 30 september 2010 werd voormelde aanvraag ontvankelijk verklaard.

1.3. Op 14 augustus 2013 werd voormelde aanvraag ongegrond verklaard.

1.4. Op 4 oktober 2013 dient verzoeker een schorsings-en annulatieberoep in tegen de in punt 1.3. bedoelde beslissing.

1.5. Op 14 januari 2013 dient verzoeker een vordering in tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2. Over de rechtspleging en de uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 39/85, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt het volgende:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel en wordt de tenuitvoerlegging ervan imminent, dan kan de vreemdeling die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend tegen deze maatregel en op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en voor zover de Raad zich nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 verzoeken dat de Raad zijn schorsingsverzoek zo snel mogelijk behandelt.”.

Ingevolge artikel 39/85, tweede lid van de vreemdelingenwet dienen bijgevolg de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, die er slechts op gericht is de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te laten bevelen, en de vordering tot schorsing samen behandeld en afgedaan te worden.

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een akte worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit deze bepaling volgt dat slechts tot een schorsing kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen (RvS 13 februari 2007, nr 167 754)

Artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering ook een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Artikel 44, tweede lid, 5° van voornoemd koninklijk besluit van 21 december 2006 bepaalt dat het verzoekschrift tot het bevelen van voorlopige maatregelen in voorkomend geval een uiteenzetting moet bevatten van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verzoeker dient de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens aan te tonen. Deze rechtvaardiging is tweeledig, enerzijds dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en anderzijds dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht.

Verzoeker zet betreffende de uiterst dringende noodzakelijkheid uiteen dat hij op 6 januari 2014 van zijn vrijheid werd beroofd, zodat hij het voorwerp uitmaakt van een dwangmaatregel genomen op basis van artikel 7 derde lid van de vreemdelingenwet teneinde de effectieve uitvoering van het bevel te verzekeren, zodat voldoende is aangetoond dat de gewone schorsingsprocedure die op 4 oktober 2013

werd ingediend, te laat zou komen indien deze niet in uiterst dringende noodzakelijkheid wordt behandeld.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot het vorderen van voorlopige maatregelen waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige maatregelen en van de schorsing die door deze voorlopige maatregelen wordt betracht, duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk, en op het eerste gezicht onbetwistbaar, moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing bij voorlopige maatregel, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden. Bijgevolg dient te worden benadrukt dat verzoeker dienvolgens de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen. Deze rechtvaardiging is tweeledig, enerzijds, dient verzoeker aan te tonen dat de schorsing bij voorlopige maatregel van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat hij niet onredelijk lang met het indienen van zijn verzoekschrift heeft gewacht.

Verzoeker toont met zijn uiteenzetting niet aan dat een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen zonder uiterst dringende noodzakelijkheid te laat zou zijn.

Het kenmerk van de voorlopige maatregelen gevorderd bij uiterst dringende noodzakelijkheid, zoals *in casu*, is dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel waarvan de vreemdeling reeds het voorwerp uitmaakt, imminent wordt, maar ook dat de vreemdeling *reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend tegen deze maatregel*.

Vastgesteld wordt dat *in casu* een initiële vordering tot schorsing tegen een verwijderingsmaatregel of dwangmaatregel ontbreekt. Verzoeker vordert immers bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing *“tot weigering van de regularisatieaanvraag ingediend op 4 oktober 2013”*.

Het uiterst dringend karakter van de vordering is niet aangetoond.

De verwijzing, zonder meer, naar het feit dat hij het voorwerp uitmaakt van een dwangmaatregel genomen op basis van artikel 7 derde lid van de vreemdelingenwet volstaat aldus niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

Het bewijs van het uiterst dringend noodzakelijk karakter van de vordering werd niet geleverd. Dienvolgens is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet samengelezen met de artikelen 39/84 en 39/85 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van voornoemd koninklijk besluit van 21 december 2006 en aan de door artikel 44, tweede lid, 5° van voornoemd koninklijk besluit van 21 december 2006 opgelegde voorwaarde. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. H.VAN GOETHEM toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN GOETHEM

C. DIGNEF